

РІШЕННЯ У ГОСПОДАРСЬКИХ СПРАВАХ

Згідно із ч. 1 ст. 111²⁶ ГПК України Верховний Суд України відмовляє в задоволенні заяви, якщо обставини, що стали підставою для перегляду справи, не підтвердилися.

Вищий господарський суд України, допускаючи справу до провадження Верховного Суду України, залишив поза увагою ту обставину, що норма, на підставі якої здійснювався перегляд постанови апеляційного господарського суду, є процесуальною.

Оскільки підставою для перегляду Верховним Судом України судових рішень господарських судів є неоднакове застосування судом (судами) касаційної інстанції лише норм матеріального права, у задоволенні заяви про перегляд постанови суду касаційної інстанції відмовлено

ПОСТАНОВА

Судової палати у господарських справах Верховного Суду України

від 2 липня 2013 р.

(в и т я г)

До Верховного Суду України звернулося закрите акціонерне товариство «Диоген» (далі — ЗАТ) із заявою про перегляд постанови Вищого господарського суду України від 15 листопада 2012 р. у справі № 34/5005/5210/2012 за заявою публічного акціонерного товариства «Банк Кредит Дніпро» (далі — Банк) до ЗАТ про визнання банкрутом.

Заяву мотивовано тим, що, зокрема, у справі № 12/74-Б-10 Вищий господарський суд України, застосувавши до спірних правовідносин ті самі норми матеріального права, дійшов висновку про те, що оскільки зобов'язання за кредитним договором припинилося у зв'язку з ліквідацією боржника в силу вимог ст. 609 ЦК, зобов'язання за договором поручки, яке є похідним від основного зобов'язання, також припинено відповідно до вимог ч. 1 ст. 559 ЦК.

Банк не використав наданого йому законом права на участь представника в судовому засіданні.

Заслухавши суддю-доповідача, пояснення представника ЗАТ та перевіrivши наведені заявником обставини, Судова палата у господарських справах Верховного Суду України вважає, що заява не підлягає задоволенню з огляду на таке.

Відповідно до ст. 111¹⁴ ГПК Верховний Суд України переглядає рішення господарських судів виключно на підставі і в порядку, встановлених цим Кодексом.

Згідно зі ст. 111¹⁶ ГПК заява про перегляд судових рішень господарських судів може бути подана виключно на таких підставах:

1) неоднакового застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права, внаслідок чого ухвалено різні за змістом судові рішення у подібних правовідносинах;

2) встановлення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, порушення Україною міжнародних зобов'язань при вирішенні справи судом.

Предметом перегляду Вищим господарським судом України у справі № 34/5005/5210/2012 була постанова Дніпропетровського апеляційного господарського суду від 28 серпня 2012 р., якою скасовано ухвалу Господарського суду Дніпропетровської області від 30 липня 2012 р. та припинено провадження у справі на підставі п. 1¹ ч. 1 ст. 80 ГПК за відсутності предмета спору.

Скасовуючи постанову суду апеляційної інстанції та залишаючи в силі ухвалу суду першої інстанції, Вищий господарський суд України не погодився з висновком про необґрунтованість грошових вимог ініціюючого кредитора та зазначив, що суд апеляційної інстанції, не врахувавши усіх обставин справи, невірно витлумачив норми діючого законодавства.

Допускаючи зазначену справу до провадження Верховного Суду України, Вищий господарський суд України, розглянувши доводи представника ЗАТ, виходив із наявності факту неоднакового застосування судом касаційної інстанції норм матеріального права.

Однак Вищий господарський суд України залишив поза увагою ту обставину, що норма, на підставі якої здійснювався перегляд постанови Дніпропетровського апеляційного господарського суду від 28 серпня 2012 р., є процесуальною.

Згідно із ч. 1 ст. 111²⁶ ГПК Верховний Суд України відмовляє в задоволенні заяви, якщо обставини, що стали підставою для перегляду справи, не підтвердилися.

Підставою для перегляду Верховним Судом України судових рішень господарських судів є неоднакове застосування судом (судами) касаційної інстанції лише норм матеріального права.

Керуючись статтями 111²³, 111²⁴, 111²⁶ ГПК, Судова палата у господарських справах Верховного Суду України постановила: у задоволенні заяви ЗАТ відмовити.

Постанова є остаточною і може бути оскаржена тільки на підставі, встановленій п. 2 ч. 1 ст. 111¹⁶ ГПК.